

मः राजानं यशश्चाच्छत् । तान्यकामयत् । तेनापाक्रा-
मत् । तेन पुलायमचरत् । तं देवाः प्रैषैः प्रैषमैच्छन् ।
तत्प्रैषाणां प्रैषत्वं । निविद्भिर्न्यवेदयन् । तन्निविदां नि-
वित्तं ॥ ५ ॥

आप्रीभिरामुवन् । तदाप्रीणामापित्वं । तमघ्नन् ।
तस्य यशोव्यगृह्णत । ते ग्रहाश्चभवन् । तद्ग्रहाणां ग्रह-
त्वं । यस्यैवं विदुषो ग्रहागृह्णन्ते । तस्य त्वेव गृहीताः ।
तेऽब्रुवन् । योवै नः श्रेष्ठोऽभूत् ॥ ६ ॥

तमवधिष्म । पुनरिमः सुवामहाइति । तं छन्दो-
भिरसुवन्त । तच्छन्दसां छन्दस्त्वं । साम्ना समानयन् ।
तत्साम्नः सामत्वं । उक्थैरुदस्थापयन् । तदुक्थ्यानामु-
क्थत्वं । य एवं वेद । प्रत्येव तिष्ठति ॥ ७ ॥

सर्वमायुरेति । सोमोवै यशः । य एवं विद्वान्त्सोम-
मागच्छति । यश एवैनमृच्छति । तस्मादाहुः । यश्चैवं वेद
यश्च न । तावुभौ सोममागच्छतः । सोमोहि यशः । तं
त्वाव यशश्चच्छतीत्याहुः । यः सोमे सोमं प्राहेति ॥
तस्मात् सोमे सोमः प्रोच्यः । यश एवैनमृच्छति ॥ ८ ॥

अभिषुण्वन्ति सप्तहोता तर्पयति षड्ढोचा निवि-
त्त्वमभूत्तिष्ठति प्राहेति द्वे च ॥ अनु० ८ ॥